

เล่า เรื่องยายเล่า

ชีวิตคนไทยในช่วงสงครามโลก

ไอ้ส้ม

สารบัญ

บทนำ ปฐมบท เมื่อเสียงข่าวทัບซ้อนกับเสียงหวูดเตือนภัย	5
บทที่ 1 รุ่งอรุณที่อ่าวไทย	7
บทที่ 2 ชีวิตใต้เงาปีกเครื่องบิน	15
บทที่ 3 คีนพระนครลูกเป็นไฟ	23
บทที่ 4 วีรบุรุษนิรนาม ขบวนการเสรีไทย	31
บทที่ 5 มหาอุทกภัยปี 85	38
บทที่ 6 วันที่เสียงปืนดับลง สันติภาพที่แลกมาด้วยน้ำตาและ ความหวังที่เริ่มผลิบาน	46
บทที่ 7 เงาของสงครามเย็น	53
บทที่ 8 โลกใบใหม่ของหลาน	61
บทที่ 9 สงครามที่ไม่มีเสียงปืน	69
บทที่ 10 เมื่อเรือสินค้าหยุดวิ่ง	77
บทที่ 11 วิฤตพลังงาน คีนที่แสงไฟดับลง	85
บทที่ 12 สงครามข้อมูลข่าวสาร	93
บทที่ 13 อยู่ข้างอู่น้ำที่สันคลอน	101
บทที่ 14 เมืองหลวงหรือชนบท ทางเลือกเมื่อภัยมา	109
บทที่ 15 เสียงหวูดเตือนภัยแห่งศตวรรษที่ 21	117
บทที่ 16 สุขภาพจิตในหลุมหลบภัยดิจิทัล	125
บทที่ 17 มนุษยธรรมท่ามกลางความโหดร้าย	133
บทที่ 18 บทเรียนจากยาย	140
บทที่ 19 ราคาของสงคราม ผู้ชนะที่แท้จริงคือใคร	148
บทที่ 20 ปัจฉิมบท ส่งมอบคบเพลิงแห่งความหวัง	156

ไอ้ส้ม

เกี่ยวกับผู้เขียน :
แมวส้มตัวหนึ่ง

ผลงาน :
ค้นจากชื่อ “ไอ้ส้ม”
ได้ใน Online Book Store
ที่ต่างๆ

ช่องทางติดต่อ :
9bearkung@gmail.com

ปฐมบท เมื่อเสียงข่าวทับซ้อนกับ เสียงหวูดเตือนภัย

ท่ามกลางความสลับของห้องนั่งเล่น ความทรงจำในอดีตถูกปลุกขึ้นมาพร้อมกับแสงสีฟ้าจากหน้าจอโทรทัศน์

แสงสีฟ้าสว่างวาบจากหน้าจอโทรทัศน์สอดกระทบใบหน้าที่เต็มไปด้วยร่องรอยแห่งกาลเวลาของหญิงชรา เสียงผู้ประกาศข่าวรายงานสถานการณ์ปัจจุบันดังก้องอยู่ในห้องนั่งเล่นที่เงียบสงัด ทว่าในห้วงความคิดของเธอ เสียงนั้นกลับค่อยๆ เลื่อนหายไป และถูกแทนที่ด้วยเสียงหวูดเตือนภัยที่เคยกรีดร้องแหวกอากาศในอดีต บนโต๊ะไม้สักตรงหน้ามีวิทยุโบราณเครื่องเก่าและสมุดบันทึกปกหนังที่เก็บซ่อนเรื่องราวมากมายเอาไว้ มือที่เหี่ยวยุ่นค่อยๆ เอื้อมไปแตะหน้ากระดาษ ราวกับกำลังจะเปิดประตูสู่อดีตที่หลับใหลให้ตื่นขึ้นมาอีกครั้ง

— • —
หลานรู้ไหม... ก่อนระเบิดลูกแรกจะตกลงมา ท้องฟ้าเจียบสงบเหมือนวันนี้ หาก
พรุ่งนี้ตื่นมาประเทศไม่ใช่ของเราละ
— • —

หญิงชราเฝ้าถามท่ามกลางความเจียบ

บทที่ 1 รุ่งอรุณที่อ่าวไทย

หากตื่นขึ้นมาแล้วพบว่าประเทศนี้ไม่ใช่ของเราอีกต่อไป คุณจะทำ
อย่างไร

เช้าตรู่วันนั้น หมอกบางเบายังคงปกคลุมถนนเจริญกรุง อากาศเย็นสบายของต้น
ฤดูหนาวไม่ได้พัดพาความสงบสุขมาด้วย เสียงรอกเท้าบุตทหารกระทบพื้นถนนดังก้อง
เป็นจังหวะหนักแน่น พลูกชาวพระนครให้ตื่นจากความหลับไหล กองทหารญี่ปุ่น
เดินขบวนเรียงรายสุดลูกหูลูกตา ท่ามกลางความตื่นตระหนกและสับสนของผู้คนที่
แอบมองผ่านบานหน้าต่าง นี่ไม่ใช่เพียงเช้าวันใหม่ธรรมดา แต่เป็นจุดเริ่มต้นของ
ยุคสมัยที่ทุกชีวิตจะต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ สงครามมหาเอเซียบูรพา
ได้มาเคาะประตูบ้านเราแล้ว

เข้าตรูที่ความสงบมลายหาย

ยายจำได้ดีว่าเช้าวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2484 อากาศค่อนข้างเย็นสบายเหมือนช่วงต้นฤดูหนาวทั่วไป ยายตื่นขึ้นมาช่วยทอดเตรียมข้าวปลาทอดตั้งแต่ฟ้ายังไม่สว่าง กลิ่นควันไฟจากเตาฟืนและเสียงนกร้องยังคงให้ความรู้สึกสงบสุขอย่างที่เคยเป็นมาทุกวัน แต่แล้วความปกติธรรมดา ก็ถูกทำลายลงเมื่อลุงของยายวิ่งกระหืดกระหอบเข้ามาในลานบ้าน ใบหน้าของแกซีดเผือดและเต็มไปด้วยความตื่นตระหนก แกตะโกนบอกทวดด้วยน้ำเสียงสั่นเครือว่ามีข่าวใหญ่มาจากทางวิทยุและคำบอกเล่าของคนในตลาด

"ญี่ปุ่นบุกขึ้นฝั่งแล้ว ทหารเต็มประจวบฯ
ไปหมด ทางใต้ก็โดนเหมือนกัน!"

ประโยคนั้นทำให้ทุกคนในบ้านชะงักงัน ชันน้ำในมือทวดร่วงหล่นลงพื้นดิน ยายในวัยเด็กยังไม่ค่อยเข้าใจนักว่าการยกพลขึ้นบกหมายถึงอะไร แต่ความหวาดกลัวที่ฉายชัดในแววตาของผู้ใหญ่ทำให้ยายรู้ทันทีว่าชีวิตที่เงียบสงบกำลังจะเปลี่ยนไปตลอดกาล ข้าวลือแพร่สะพัดไปอย่างรวดเร็วราวกับไฟลามทุ่ง ชาวบ้านต่างพากันจับกลุ่มพูดคุยด้วยความมอกสันขวัญแขวน บางคนเริ่มเก็บข้าวของมีค่าซ่อนไว้ใต้ถุนบ้าน ขณะที่บางคนเตรียมตัวอพยพหนีเข้าป่าลึก ไม่มีใครรู้เลยว่าสงครามครั้งนี้จะกินเวลายาวนานเพียงใด และจะพรากสิ่งใดไปจากชีวิตของพวกเขาบ้าง

วิทยุไม้โบราณ สื่อกลางสำคัญในยุคสงครามโลก

ประกาศด่วนจากทางราชการ

เข้าวันที่ 8 ธันวาคม 2484 เสียงจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยกลายเป็นสิ่งเดียวที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน รัฐบาลในขณะนั้นได้ออกประกาศด่วนแจ้งข่าวการรุกรานอริปไตยของกองทัพญี่ปุ่นที่ยกพลขึ้นบกตามจังหวัดชายทะเลฝั่งอ่าวไทย ตั้งแต่สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ ไปจนถึงปัตตานี

ในตอนแรก ทหารและตำรวจไทยตามแนวชายแดนได้ทำการต่อสู้อย่างสุดกำลังเพื่อปกป้องแผ่นดิน แต่เมื่อเวลาผ่านไปเพียงไม่กี่ชั่วโมง รัฐบาลได้ประเมินสถานการณ์และตระหนักถึงความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น จึงมีคำสั่งด่วนให้ยุติการต่อต้านเพื่อรักษาชีวิตของประชาชนและบ้านเมืองเอาไว้ การประกาศยอมจำนนและยอมให้กองทัพญี่ปุ่นใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่าน สร้างความตกตะลึงและเปลี่ยนหน้าประวัติศาสตร์ไทยไปตลอดกาล เสียงประกาศจากวิทยุในวันนั้นยังคงดังก้องอยู่ในความทรงจำของอายุเสมอ

ความโกลาหลในพระนคร

เสียงประกาศจากวิทยุยังไม่ทันจางหายไปจากความทรงจำ บรรยากาศรอบตัวก็แปรเปลี่ยนเป็นความโกลาหลอย่างสิ้นเชิง ยายเล่าว่าเช้าวันนั้นท้องถนนในพระนครที่เคยสงบสุขกลับเต็มไปด้วยเสียงฝีเท้าของผู้คนที่วิ่งวุ่นวาย ชาวสื่อแพร่สะพัดไปเร็วกว่าไฟลามทุ่ง บ้างก็ว่าทหารญี่ปุ่นบุกเข้ามาถึงซานเมืองแล้ว บ้างก็ว่าจะมีเครื่องบินมาทิ้งระเบิด ความสับสนและหวาดกลัวเข้าเกาะกุมจิตใจของชาวบ้านทุกคน

เพื่อนบ้านหลายคนรีบเก็บข้าวของมีค่าใส่ห่อผ้า บางครอบครัวอุ้มลูกจูงหลานวิ่งหาที่หลบภัย เสียงร้องไห้ของเด็กเล็กดังระงมแข่งกับเสียงตะโกนถามไถ่ข่าวสารที่ไม่มีใครให้คำตอบที่แน่ชัดได้ ถนนหนทางที่เคยใช้สัญจรไปมาบัดนี้คลาคล่ำไปด้วยผู้คนที่พยายามอพยพออกนอกเมืองให้เร็วที่สุด

สำหรับครอบครัวของยายเอง ทวดซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวตั้งสติได้เร็วกว่าใคร ท่านสั่งให้ทุกคนรีบเก็บเฉพาะของที่จำเป็นที่สุด เสื้อผ้าเพียงไม่กี่ชุด ยารักษาโรค และเสบียงอาหารแห้งถูกกวาดลงตะกร้าอย่างเร่งรีบ ยายในวัยเด็กยังไม่ค่อยเข้าใจนักว่าสงครามคืออะไร รู้เพียงแต่ว่าต้องจับมือแม่ให้แน่นที่สุดและห้ามส่งเสียงดัง บรรยากาศในบ้านเต็มไปด้วยความตึงเครียด ทุกคนต่างช่วยกันปิดหน้าต่างและพรางแสงไฟตามคำแนะนำของทางการ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการซ่อนตัวในคืนที่กำลังจะมาถึง ความรู้สึกปลอดภัยในบ้านของตนเองถูกพรากไปอย่างกะทันหัน เหลือเพียงความหวาดหวั่นต่ออนาคตที่ไม่อาจคาดเดา

ความหวาดหวั่นแผ่ซ่านไปทั่วพระนคร ผู้คนต่างเร่งเก็บ
ข้าวของเพื่อหนีภัยสงครามที่กำลังคืบคลานเข้ามา

SAMPLE VERSION

This is a sample version.

Only the first few pages are included.

Purchase the full version
to access all content.